

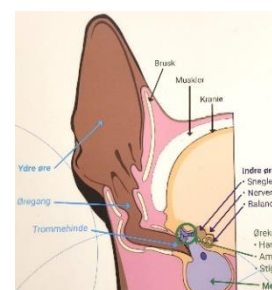

ØREBETÆNDELSE

Ørets anatomi:

Den ydre ørekanal hos hund og kat er formet som et L. Trommehinden adskiller det ydre øre fra mellemøret og det indre øre. Det er derfor nødvendigt at otoskopere (at kigge ned i dyrets øregang), hvis trommehinden skal visualiseres.

Årsag:

Øreinfektioner med øremider er hyppigst hos katte. Miderne smitter kattene imellem og giver kaffegruslignende ørevoks. Selvom det er meget smitsomt, er det ofte relativt let at behandle. Øreinfektioner med bakterier og/eller svampe opstår næsten altid sekundært til en inflammation i ørekanalens hud.

Inflammationen udløses typisk på baggrund af en systemisk reaktion i kroppen, som fx en allergisk reaktion, samt en eller flere forskellige prædisponerende faktorer. Disse kan bl.a. være hængeører, snævre ørekanaler, høj produktion af ørevoks, store mængde ørehår og badning i vand. Andre mindre hyppige årsager, kan være et fremmedlegeme, en polyp, cyster, eller en tumor i ørekanalen.

Symptomer:

Øreinfektioner kan være voldsomt generende for dyret, da de både kan lede til kløe og smerte. Oftest ser man, at den ryster på hovedet, at øret bliver rødt, eller at der kommer en øget mængde ørevoks fra ørekanalen. Voksen kan have forskelligt udseende afhængigt af hvilken type infektion der er tale om. En øreinfektion går ikke væk af sig selv og behandles den ikke risikerer man, at den giver kroniske og evt. irreversible forandringer i øret. I værste fald kan den lede til infektion i mellemøret eller det indre øre, og medføre bl.a. døvhed og/eller balanceproblemer.

Diagnose:

Diagnosen stilles på baggrund af en mikroskopisk undersøgelse af materiale fra ørekanalen, som bliver

udtaget ved en podning. Under mikroskopet vil det være muligt at se mider, bakterier og svampe, samt inflammatoriske celler.

Behandling:

Øreinfektioner kræver behandling. Denne behandling bliver vurderet og tilpasset ud fra det enkelte dyr, da det bl.a. afhænger af mængden af ørevoks, om der er fundet mider, svampe og/eller bakterier, og om det har været muligt at se trommehinden ved otoskopi. I mildere tilfælde er det ofte tilstrækkeligt med en almindelig ørerens, men nogle gange kræves stærkere midler, som lokalt antibiotika/svampemiddel, og/eller en øreskyl i narkose. I nogle tilfælde er det nødvendigt med en bakteriedyrkning fra øret, hvis der er mistanke om en multiresistent bakterie. Her udtages en podning i klinikken, som efterfølgende sendes til et laboratorium for analyse.

Hvis øret er meget inflammeret, vil en binyrebarkhormonkur i tabletform desuden ofte gives, for at få ro på inflammationen, hævelsen og smerterne, samt øge effekten af den sideløbende, lokale behandling i ørerne.

Efterforløb:

Ved behandlingens afslutning skal dyret komme til kontrol, hvor der udtages en ny podning til mikroskopisk undersøgelse, for at undersøge hvorvidt vi er færdige med behandlingen. Nogle gange ser det fredeligt ud udefra, men gemmer der sig blot en lille rest svampe eller bakterier i dybet, er der en høj risiko for at infektionen blusser op igen, hvis ikke vi får behandlet helt i bund.

Når infektionen er færdigbehandlet, kan det være en god idé at snakke med dyrlægen om, hvordan man kan forsøge at forebygge, at der kommer en infektion igen. Dette varierer i høj grad fra patient til patient. Hvis hunden eller katten har gentagne øreinfektioner, er det ofte nødvendigt at få klarlagt den underliggende årsag til problemet. Her vil man forsøge at håndtere dén, i håb om at undgå yderligere øreproblemer i fremtiden.

Hvis I har yderligere spørgsmål er I velkomne til at kontakte os på telefon: 38 41 40 40, eller mail: info@troroddyrekl.dk

